

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Austro-Ungaria și România.

De Em. Antonescu.

Marele ziar vienez „Die Zeit” publică în numărul de Duminică un remarcabil articol, scris de distinsul profesor dela universitatea din București, domnul Emanuel Antonescu, în care articol sunt expuse la înțeles motivele, cari au făcut să se instreineze opiniunea publică din România de către Austro-Ungaria. Articolul, de interes mare pentru noi, e de cuprinsul următor:

Intr'un articol anterior am arătat, că cel mai principal motiv al alăturării noastre la monarhia habsburgică: siguranța regatului român, s'a dovedit de clătinător. Al doilea motiv apoi, cu care vreau să mă ocup astăzi, a încetat cu totul de a mai exista.

Noi aveam încredere în Austro-Ungaria și în inimile noastre a început să incolțească o simpatie sinceră pentru imperiul vecin, care simpatie în zilele lui Lueger se năzuia a se prefice într'o pronunțată amicizie. În inimile noastre să mișca tăcuta speranță, că principiul autonomiei și al egalei îndreptățiri a naționalităților, care domnește în Austria, va fi pus în fine în aplicare și în Ungaria, și era numai chestie de timp, că oare să va realiza speranța aceasta, ori vom avea să deplângem o iluzie perdută?

Voiu analiza în toată liniștea chestia aceasta, pentru a se vedea cum stau lucrurile cu acest al doilea argument al alăturării noastre la Austro-Ungaria.

Pe lângă toate sentimentele amabile și loiale pe cari le aveam față de monarhia habsburgică, am fost aproape zilnic adânc măhnit prin felul cum au fost tratați Românii din Ungaria. Demnitatea națională a celor trei milioane și jumătate de Români din Ungaria a fost prea des violată, nu numai în presa ungară, ci chiar și în parlament, fără considerare la faptul, că aceeași națiune «valahă» formează un stat, aliat cu monarhia, că Românii din Ungaria

nu sunt străini, și că prin isbucnirile acestea se vatămă un popor, care după Ruși e cel mai numărös în orientul european. S'a uitat, probabil, că Românii, cari trăiesc aici în masse compacte, numără patrusprezece milioane, sunt deci de două ori atâția cât Maghiarii, cari se laudă atât de mult cu puterea lor. Am suferit toate supărăirile, pentru că consideram siguranța regatului de cea mai importantă datorință a noastră, iar speranța, că în fine se va ivi și în Ungaria o întorsătură favorabilă, ni-a mai micșorat mânia.

Le-am suferit toate acestea, ca și cum numai noi am fi amenințați de primejdia slavă, nu și Maghiarii, cari vreau acum să delătore primejdia cu câteva bilete de călătorie la Petersburg, ei, asupritorii atâtor popoare slave!

Dupăce primul argument al alăturării noastre la Austro-Ungaria s'a dovedit a fi clătinător, a trebuit să se ivească în mod natural și cu privire la speranța amintită o reacțiune. A trebuit să ne aducem iarăși aminte, că ziariștii români au fost condamnați în liberala Ungarie la oaltă la 117 ani temniță! Și s'a întâmplat aceasta în secolul al douăzecilea și dupăce țara noastră a păstrat față de monarhie în curs de 37 de ani cea mai sinceră amicizie. Ne-am adus mai departe aminte, că pe lângă toată prietenia aceasta, cei trei și jumătate milioane de Români din Ungaria nu au astăzi decât patru gimnazii, deci un gimnaziu la un milion de Români. Va trebui să concedă orisicine, că acesta e un lucru dejositor, și anume, nu atâta pentru cei ce au să sufere, cât pentru aceia, cari crează și promovează astfel de stări de lucruri.

Elementele străine, de limba germană, din România, au 31 de școale medii cu limba de propunere germană, dintre cari unsprezece se

afllă în București. Evreii cei «asupriți» au în România șase gimnazii, și le stă în voe să-și mai ridice și alte școale. Iar celor trei milioane și jumătate de Români din Ungaria nu le este permis să treacă cu numărul peste patru. Ar duce prea departe, dacă ași examina mai deaproape ilegalitățile săvârșite în contra Românilor din Ungaria pe terenul religios și pe cel economic.

A trebuit mai departe să ne aducem aminte, cu ce vehemență a fost exprimată ura în anul trecut, din partea opoziției maghiare și a presei ei, în decursul sesiunii parlamentare și în delegațiunii, în contra noastră, ura de mult existentă, care a trebuit să isbucnească în momentul în care diplomația austro-ungară, silită de împrejurări, a luat poziție hotărâtă în favorul nostru. Isbucnirile acestea au influențat în mod deșteptător, și noi am văzut, că acolo, în Ungaria, e ascuns sub spuză, nu sentimentul prieteniei visat de noi, ci al urei ascunse până aci în mod artificial.

Năzuințele guvernului ungar, cari aveau de scop îmbunătățirea raporturilor maghiare-române, au aflat aici deplină apreciere, și se știe la noi, că năzuințele acestea au fost zădărnice pe urma dispoziției poporului maghiar. Presa opozițională din Ungaria a declarat categoric, că nu România, ci Bulgaria e aliata naturală a Ungariei! Și cumcă în Budapesta s'au putut face astfel de afirmări, nu poate fi din punctul nostru de vedere altcum explicat, decât că în Viena se tolerează, că anumite cercuri maghiare să facă politică, nu austro-ungară, ci imperialistă-maghiară. Să nu se minuneze deci nime, dacă Liga Culturală română, a cărei propagandă adormise, s'a deșteptat la activitate nouă. Ar fi copilărie când s'ar crede, că cercurile noastre oficioase ar fi putut suprima oarecum sentimentele pe cari

le-a deșteptat în mod natural în inimile noastre atitudinea Maghiarilor. Nu se va putea mira nime, că în momentul trezirei indignarea înfrănată atâta vreme cu un sentiment de umilire a trebuit să isbucnească cu putere mare, făcând să sufere chiar și prietenia față de Viena. Pentru noi, cei din afară, monarhia formează numai un stat, nu două, și nu înțelegem, că de ce să tolerează, ca dualismul intern să-și arunce umbra și în afară?

Părerea noastră e, că starea aceasta de lucruri este a se atribui întrelăsărilor celor dela Viena. Noi am așteptat dela Viena o îmbunătățire a raporturilor, dupăce considerația maghiară să pare că nu e în stare să facă minunea aceasta. Dovada au dat'o Maghiarii atunci, când s'au arătat gata a-și jertfi pe proprii lor bărbați de stat, cari recunoscând primejdia amenințătoare, au căutat să o delătore. Ținuta Maghiarilor ne face impresia, că au amețeli războinice. Sunt puși în ceartă cu toată lumea și să vede, că nu mai au necesara privire calmă și limpede, pentru a vedea realitatea. Iar temperamentul lor îi face, cum se vede, să nu dispună de posibilitatea unei autocontrole.

Nu puteam conta deci la considerația maghiară, ci speram, că Viena va pune zăgăz uneltirilor șoviniste din Ungaria. E timpul să le spunem acestea fără încunjur. Mai ales îmi este mie permis se spun lucrul acesta, pentru că în cercul meu de activitate necontenit mi-am arătat simpatia față de Austria.

Sunt de părerea, că Viena putea să împedecă încă la timp experimentul, pecăt de netrebnic, pe atât de periculos, iar din punctul de vedere al dreptului public, naiv, ce se face în Ungaria cu «statul național maghiar.» Fiecare om cu gândire liniștită va recunoaște, că minoritatea de șapte milioane nu va putea despoia de

FOIȘOARĂ.

Alianța lui Ștefan cel Mare cu Ungaria.

Din cartea acum apărută a dlui prof. univ. I. Ursu.

(Urmare).

Intrarea lui Ștefan în sfera politică a lui Mătiș, dela care a primit cele două cetăți în Ardeal, Ciceul și Cetatea de Baltă,¹ a produs în chip firesc sânge rău la Cracovia, ceace se reflectează prin cronica lui Dlugosz, omul de curte al lui Casimir. Temându-se de puterea Sultanului² — serie Dlugosz—Ștefan a făcut pace cu Mătiș, care îi promise să-l spere contra Turcilor.³ Dar toate încercările regelui Ungariei de a-l rupe de legăturile cu Polonia sau a se declara dușman al acesteia au rămas zădărnice.⁴ Totuși temându-se de credința lui schimbăcioasă⁵ — aici se vede sângele rău produs — ca să-l oblige din nou, a trimis la 7 Septembrie soli „cari au cerut dela

Ștefan noi jărăminte de vasalitate și ascultare».

Fiind s'lit să-și îndrepte frontul spre sud, Ștefan trebuia să se asigure de vecinii de la apus și dela nord, săi făcând pretenții de suzeranitate a celor doi regi din Buda și din Cracovia, conform tacticii politice obișnuite de a fi în relații bune cu doi din vecini în vremea când are relații de dușmănie cu al treilea. În momentul de față avea să înfrunte dușmănia celui mai puternic șef de stat din acele vremuri și era o măsură de prudență, ca să caute prin diplomație să și asigure prietenia și sprijinul regilor vecini, cari după obiceiul medieval nu acordau sprijin decât acelor, cari se supuneau cerințelor vremii primindu-le suzeranitatea. Totuși, se pare că Ștefan s'a hotărât la formalitățile medievale față de regele Ungariei, numai după ce s'a convins de indiferența, lipsa de hotărâre și slăbiciunea suzeranului său din Polonia, care a preferat calea comodă și inutilă a diplomației în locul unei pregătiri militare și intrarea energică în scenă, singura cale utilă în acele momente față de un dușman călit în războaie. În loc să dea ajutor în oaste și să părăsească energic spre a și apăra vasalul, mai ales că era vorba de pierderea Chilieii și a Cetății Albe, cari erau artere comerciale și pentru Polonia, Casimir s'a multumit, la cererea lui Ștefan de a-i da 2000 de pedestrași ca să apere Ch.lia și Cetatea Albă, să trimită la Sultan un sol

ca să-l convingă „să nu facă războiu Moldovei, care este o însemnată porțiune a regatului polon”.¹ Ch'ar la pasul acesta s'a hotărât numai după insistența sfetnicilor săi, cari au făcut necentenite demersuri în curs de 15 zile pe lângă rege rugându-l „să nu părăsească pe un principe atât de însemnat și de celebru al regatului... să-l ajute cu toate puterile, ceace nu va fi de folos numai pentru el, ci pentru creștinătatea întregă”.²

Acestea se petreceau la Lublin în întâia jumătate a lunii Iunie,³ în momentul când Turcii cuprindeau Caffa și amenințau coastele Moldovei. Ștefan a fost înștiințat de sigur de deciziunea regelui de a interveni pe cale diplomatică încă din întâia jumătate a lunii Iunie, ceace l-a îndemnat ca să grăbească strângerea legăturilor cu Mătiș, căruia i-s'a închinat la 12 Iulie. (1475).

Indiferența regelui polon a contribuit în primul rând la oscilarea lui Ștefan spre Buda și la primirea suzeranității ungare, care da avantajul dobândirii feudelor din Ardeal, menite a servi ca loc de refugiu în caz de pericol și da speranța de ajutor în oaste, întrucât exista comunitate de interese,

regele Ungariei fiind în raporturi încordate cu Sultanul.

Pe când suzeranul din Cracovia intervenia pe cale diplomatică, regele dela Buda intra în scenă prin trimeterea unei armate conduse de Vlad Tepeș¹ ca să aducă Muntenia în sfera de influență creștină și făcea pregătiri pentru o expediție, pe care avea să o conducă în persoană. Tot atunci pare să fi ordonat Săcuilui Fancy să alerge pentru răscumpărarea greșelilor sale cu 300 de Săcui în ajutorul „credinciosului nostru iubit, care are nevoie în această vreme de ajutor”.² În același timp regele trecea la fapte îndreptându-se în spre sud pentru a ataca pe Turci La 25 Octomvrie îl găsim la Segedin,³ la 3 Noemvrie la Petraradin, de unde scria Papei Sixt IV că a pregătit flota și armata contra Sultanului, care luând cunoștință de aceste pregătiri s'a oprit în drum și a suspendat campania, pe care voia să o întreprindă. „Voia apăra, continua el, nu numai pe Domnul Moldovei, pe care sunt obligat a-l proteja întrucât îmi este supus, ci oricari alte provincii creștine”.⁴ În aceiași termeni se adresa, în același timp (1 Noemvrie), Domnul Moldovean Brașove-

¹ Iorga „Istoria Chilieii și Cetății Albe”, 271; Părvan, 71.

² „Potentium Turci perhorrescens” (Dlugosz 434).

³ „Policens sibi contra Turcum defensionem”

⁴ Afirmăția lui Dlugosz e confirmată prin actul de supunere dela 12 Iulie, prin care se adaugă clauza „în contra tuturor dușmanilor afară de regele Poloniei (v. mai sus p. 61).

⁵ „Stephani fluxam fidem timens” (Dlugosz).

¹ Dlugosz 352.

² Ibidem.

³ La 5 Iunie regele era în Lublin, unde a fost rugat în decurs de 15 zile de sfetnici pentru a da ajutor lui Ștefan (Dlugosz, 531).

¹ Vezi mai sus p. 62.

² Hurmuzaki, II, 1, p. 11, Nr. XIII și II, 2, p. 228, Nr. 206 (fără dată).

³ Teleki, XI, 545, în Sept. se credea că și Ștefan va veni cu 40,000 (Studii și Doc. XVI, p. 117).

⁴ Fraknoi „Mátyás Király levelei”, I, Nr. 224 p. 317-418.

drepturile cetățenești celelalte cinci popoare, cari cu ale lor treisprezece milioane de suflete formează majoritatea în stat. Astăzi lucrul acesta nu mai e posibil. Conștiința națională e deșteptată la naționalități și Maghiarii nu vor crede, că au mai multă putere de desnaționalizare decât Nemții din Austria, cu mult mai înaintați în civilizație. De ce deci experimentul nesuferit? Poate numai pentru șicanarea naționalităților și pentru a produce neliniștea, ale cărei valuri în mod natural se estind și asupra țărilor vecine, conaționale? Ar trebui să se gândească cei din Austria și la urmările periculoase ale acestei politici.

Fie-mi permis a pune dela distanță întrebarea, că în ceasuri de grea soartă ce s'ar putea întâmpla cu statul pus pe principiul, că statul nu e al tuturor popoarelor, cari locuiesc în el și de mult fac parte din el, ci e numai al unei națiuni? Când naționalitățile acestea se văd silite se declare, că nici o instituție a statului nu e scumpă pentru ele, căci toate servesc numai pentru asuprirea și nimicirea lor, putem să ne închipuim, cât de departe va merge zelul lor de jertfire în momente decizătoare! Nu încapă nici o îndoială, că stările acestea de lucruri au provocat năzuințele centrifugale ale naționalităților din Ungaria. O spun cu părere de rău, dar spun adevărul, că Ungaria a păcătuit în contra dreptului public în acelaș fel, ca Turcia la timpul seu în contra dreptului internațional. Și fără voe trebuie să se întrebe omul, că oare în Ungaria nu s'au scos nici un fel de învățături din elocvențele exemple ale Turciei?

Mă va întreba poate cineva, că cu ce drept mă ocup eu cu chestiile acestea? Răspunsul e dat în parte în șirele acestea. Mi-am dat silința se arăt motivele neîncrederei noastre față de Austro-Ungaria. Am dreptul se scot la iveală stabilirile acestea, pentru că ele ating deadreptul interesele țării mele.

Părerea mea e, că încrederea noastră de mai nainte nu se va reînnoaște, până nu vom avea asigurarea, că totdeauna, și mai ales în momente grele, vom putea conta la sprijinul eficace al monarhiei. Nu dela noi depinde, ci dela Austria, întărirea de nou a încrederii acesteia. N'am dreptul să mă amestec în afacerile interne ale monarhiei și să pretind, ca conaționalilor nostri din Ungaria să li se croiască o soartă mai bună, mai umană. Dar mă simțesc îndreptățit să declar, că eu nu pot să consider de unitară prietenia cu Austro-Ungaria, câtă vreme se continuă politica de duplicitate, și se permite, ca în Ungaria să fie vătămat amicul comun

al ambelor jumătăți de monarhie în cele mai nobile și naturale sentimente ale sale.

Ce privește observările mele referitoare la situația Românilor din Ungaria din punctul de vedere cultural și religios, mă simțesc îndreptățit să le fac, fiindcă *cultura nu e un bun al statelor, ci al popoarelor*. Noi avem dreptul să pretindem, ca cultura poporului nostru să fiă respectată și dincolo de hotarele țării noastre. Sufletul unui popor nu cunoaște granițe de stat, și nu e dator se respecte interesele statului, ci are chiar dreptul de a se desvolta în perfectă libertate.

Am vorbit, fără rezerve, în diferite chestii, fiindcă sunt convins, că cea mai bună pretenie de multeori se strică numai fiindcă nu să lămuresc toate chestiile de litigiu și toate neînțelegerile. Fără a'mi atribui vreun rol oficial, îmi împlinesc prin aceasta datoria de a vorbi sincer și de a face cunoscute motivele nemulțămirii noastre. Celce, ca mulți dintre noi, dorește continuarea prieteniei, se urmeze exemplului dat de mine. Pe calea aceasta va face fiecare serviciu patriei sale.

Din România.

Deschiderea sfântului Sinod.

— Discuție în jurul „Micii Biblii”. Ridicarea interzicerii ei. —

Luni s'a întrunit în București, la sesiune ordinară de primăvară, sfântul sinod al bisericii autocefale române. S'a oficiat întâi chemarea Duhului Sfânt în biserică Antim, prin Arhiepiscopul Teofil Ploceșteanul, fiind de față și ministrul cultelor, domnul J. G. Duca. Membrii sfântului sinod s'au întrunit apoi în palatul sinodal, sub presidența I. P. S. Sale, Mitropolitului Primat Conon. S'a citit sumariul ultimei sesiuni. Și fiindcă în sumar e trecută și interzicerea cărții „Mica Biblie”, s'a născut în jurul chestiei acesteia o discuție, terminată cu revocarea interzicerii.

La discuție, după ziarul „Înainte”, au luat parte următorii membri ai sfântului sinod:

Nifon, Episcopul Dunării de jos: Cer cuvântul, pentru a releva anumite lucruri din sumar, cu privire la interzicerea cărții „Mica Biblie”. La sfântul sinod s'au mai petrecut incidente cu respingere de carte. Niciodată însă nu s'a produs atâta zgomet și turburare ca în jurul acestei cărți. Eu am citit „Mica Biblie” și n'am găsit nimic care ar putea să aducă abateri de la doctrina bisericii noastre. În vederea acestora și fiindcă în ședința când s'a hotărât interzicerea „Micii Biblii” lipseau mulți dintre membrii sfântului sinod, propun, să se ridice orice oprire asupra acestei cărți, mai ales acum, când sinodul este în completul lui.

Arhiepiscopul Antim Botșenean: Văd eu bucurie, că episcopul Dunării de jos e condus de duhul păcii; și față de cele spuse de Presfinția Sa propun, ca sfântul sinod să ridice interzicerea „Micii Biblii”.

Am luat parte în sesiunea trecută, și când s'a hotărât interzicerea „Micii Biblii”

Oricum Măriaș jucase bine rolul de protector al lui Ștefan și de apărător al creștinătății judecând din punct de vedere teatral. Regele intrase în scenă, făcuse o campanie pe vreme de iarnă, îngreunată cu destule neajunsuri și cuceri dela Turci un fort, care era o veșnică amenințare pentru Belgrad și un cuib de adăpost pentru expedițiile de pradă. Dar după această scenă de teatru regele părăsi în mod brusc câmpul de luptă, fiind preocupat de visuri de mărire în apus. În orice caz, abstracție făcând de partea aceasta teatrală, expediția întreprinsă putea fi utilă pentru Ștefan în sensul că putea produce diversiune atrăgând forțele turcești pregătite contra Moldovei, în partea de nord-vest a Peninsulei. Oricum, regele intrase în scenă și își îndeplinea angajamentul luat față de Papă și față de Ștefan, deși numai într'un chip teatral, în un moment când s'ar fi cerut o luptă ofensivă pe întregul front al Dunării de jos. Avușese însă intenția să se reînnoască din nou pe câmpul de luptă dela Sava, dar trădarea lui Beckensloer și fuga acestuia la Impăratul Frederic I-a silit să-și concentreze atenția spre Apus.¹

(Va urma).

¹ Fraknói, „Magyarország története”, p. 260; Iorga, „Lucruri noi despre Vlad Tepeș”, I, c.

deși am cerut cuvântul pentru a protesta, nu mi s'a dat cuvântul. Rău a fost trimisă cererea de acuzare a „Micii Biblii” comisiei biblice. Acea cerere trebuia trimisă comisiei pentru cercetarea cărților religioase. Astăzi fac propunerea, ca sfântul sinod să revie asupra votului dat de minoritate și prin care a fost interzisă „Mica-Biblie”. Numai în asemenea condițiuni vor înceta atacurile ce se tot aduc membrilor sfântului sinod.

Nicodim, Episcopul Hușilor, care este autorul principal al „Mica-Biblii” spune: Prin cuvântările rostite asupra sumariului de episcopul Nifon și arhiepiscopul Antim s'a adus în discuție incidentul regretabil petrecut în ultimele ședințe ale sesiunii de toamnă ale sfântului sinod, cu privire la „Mica-Biblie”.

Fiindcă sunt interesat direct în această chestiune, ca unul ce face parte din alcătuitorii „Micii-Biblii”, mă vad silit să iau cuvântul; dar și de astădată nu voi spune decât ceea ce am spus și în sesiunea trecută: că în prefața cărții n'am avut intenția să jgoim pe nimeni, și dacă totuși s'a zis, că prefața cuprinde jigniri la adresa sinodului, aceasta a provenit dintr'o greșită interpretare a cuprinsului prefeței. Și dacă e vorba de interpretare, cel mai în măsură să o facă este autorul și nu alteineva.

Autorul respinge interpretarea dată. El afirmă, că n'a intenționat să aducă vreo jignire cu privire la cuprins; acum, ca și atunci, afirmă, că nu cuprinde erori dogmatice. Erorile de tipar sunt inevitabile și la o ediție viitoare promise să le îndrepte.

Fiindcă P. S. episcop Nifon a vorbit de pace, eu totdeauna am fost și sunt pentru aceasta. Și ca pacea să fie deplină, asigur pe sfântul sinod, că prefața la o viitoare ediție va fi scoasă, numai pentru motivul, că s'a făcut discuție în jurul ei”.

Episcopul Romanului: Mă unesc în totul cu propunerea P. S. Nifon, episcopul Dunării de jos.

Mitropolitul Moldovei: Cu mâhnire azist la ședința de astăzi și cu sufletul sfășiat am ezitat la ultimele ședințe ale sesiunii trecute.

Regret, că n'am fost față când s'a introdus în sinod chestiunea „Micii Biblii”. Și regret asemenea, că atunci, când vin la sinod chestiuni de o așa importantă, nu se discută mai întâi în cerc intim, ci se pun în discuție prin surprindere.

Propun să se termine odată cu această chestiune și să se ridice interzicerea „Micii Biblii”.

Mitropolitul Primat: Ceea ce se cere ar fi un răsvot. Rău s'a făcut că s'a deschis această chestie.

Episcopul Nifon: Nu e un răsvot. E o consultare a sinodului în plenul lui, într'un cânt la prima hotărâre, după cum s'a spus, lipseau mai mulți membri.

Mitropolitul Primat: Pentru la vot sumarul, așa cum s'a citit. Sinodul respinge sumarul.

Mitropolitul Primat: Constat, că au fost pentru numai trei membri. Pentru la vot sumarul cu propunerea făcute.

Adunarea aproabă în unanimitate ridicarea votului, prin care fusese interzisă „Mica Biblie”

Membrii sinodului au ales diferitele comisii, au luat cunoștință de diferitele rapoarte și au făcut diferite propuneri. La orele 12 a. m., Mitropolitul Primat a ridicat ședința, anunțând a doua ședință pentru Miercuri, la orele 9 dimineața.

Consistorul superior bisericesc.

Sesiunea ordinară a consistorului superior bisericesc din România a fost închisă Sâmbătă, în 3 Maiu v. c. Despre lucrările săvârșite din partea consistorului putem să dăm următoarele informații:

Toate ședințele consistorului au fost presidate și conduse de Înaltpreasfințitul Domn Mitropolit-Primat Conon, asistând la ele și I. P. S. Sa, Mitropolitul Moldovei Pimen, precum și alți membri ai sfântului sinod.

În ședința primă s'au ales diferitele comisii și s'a discutat propunerea făcută de preotul Marin Ionescu, ca preoții dela sate, cari au opt clase seminare, să poată fi admiși ca învățători. După debateri mai lungi propunerea a fost acceptată, cu majoritate de voturi, s'a spus însă, că preoții au să se supună întâi unui examen.

În ședința a doua a făcut propunere părintele Nazarie, ca administratorul casei bisericilor să fie admis la ședințele consistorului și să aibă dreptul de a lua cuvântul. Tot părintele Nazarie a făcut propunere, să se permită intrarea preoților într'un congres, pentru a discuta chestiile cari îi privesc. I. P. S. Sa, Mitropolitul Pimen al Moldovei, propune alegerea unei comisii, care să studieze chestia organizării unui congres al preoților.

În ședința a treia economul Golcu-Iași prezintă propunerea subscrisă de mai mulți membri ai consistorului, în care se cere revizuirea legii clerului, în scopul creării unei situații mai bune pe seama preoților.

I. P. S. Sa, Mitropolitul Pimen al Moldovei, recunoaște importanța propunerii. E drept, că situația preoților e precară. Dar preoții au perspective de înaintare. Dorește să se discute chestia și în celelalte ședințe, pentru a se putea lua hotărâri chibzuite.

În ședința a patra I. P. S. Sa, Mitropolitul Primat Conon, a tras atențiunea membrilor consistorului asupra împrejurării, că votul consistorului este numai consultativ, deci hotărârile în acest înțeles auză fie luate.

Părintele Nazarie a citit raportul comisiei și proiectul referitor la chestiile cari vor avea să fie dezbătute în congresul preoților. S'a primit propunerea comisiei, cu modificarea, ca comitetul aranjat să comunice convocarea congresului respectivului Chiriarh, care apoi va cere și dela ceteralți Chiriarhi canonicească binecuvântare.

Părintele Golcu a propus împărțirea preoților în patru categorii, pentru stimulare și control.

În ședința a cincia s'a discutat asupra propunerilor făcute din partea membrilor consistorului superior bisericesc.

În ședința ultimă, a șasa, preotul Antonovici a citit raportul asupra manualului de „morală creștină”, prezentat de N. Chiriac. S'a aprobat.

Se decide, că preoții cari vreau să candideze pentru a fi aleși membri ai consistorului, au să se adreseze Preasfințitului Chiriarhi.

Denunțându-se un caz întâmplat nu de mult, să ia hotărâre, ca nici preoții dela închisori și nici preoții în litar să nu poată fi permutați decât numai prin Preasfințitul Episcop, în înțelegerea că ministrul de culte.

Se alege o comisie pentru compunerea proiectului despre modificarea legii clerului.

Se cere, ca pe lângă fiecare școală normală (pedagogică) de învățători să se înființeze catedra de muzică bisericească, pentru ca învățătorii să învețe cântările bisericești și să poată fi și cântareți la biserică. Ministrul de culte, care e de față, promite împlinirea cererii.

Mitropolitul-Primat mulțumește apoi guvernului și ministrului de culte pentru îngrijirea dată preoților, iar ministrul de culte promite, că va lucra și în viitor pentru propășirea bisericii și a clerului, apoi cetește mesajul de închidere a sesiunii de primăvară a consistorului superior bisericesc.

Revistă politică.

Austro-Ungaria.

Din delegațiuni. Delegațiunile își țin ședințele p'eneare, pentru a asculta și ratifica rapoartele subcomisiunilor. În delegațiunea ungară a fost de nou vorba despre întărirea Ardealului, prin fortificații. A cerut fortificații în Ardeal: Chorin, contele Andrassy, și contele Appony. Andrassy spunea, că nu în contra României sunt necesare fortificațiile, ci în favorul României, ca se aibă de unde să se apere într'un eventual războiu cu Rusia. Ca și cum România ar mai exista atunci, când ar fi necesită să se apere din Ardeal în contra Rușilor! Le-a răspuns tuturor prim-ministrul, contele Tisza, ca chestia trebuie tratată în mod obiectiv, și la nici un caz nu e permis să se arate vre-o intențiune agresivă, vre-o provocare. N'a spus nici că se vor face, nici că nu se vor face fortificațiile cerute.

România.

Congresul profesorilor de geografie. Luni s'a deschis al patrulea congres al profesorilor de geografie din regatul român, în orașul Plocești. Au participat peste 80 de profesori. Domnul Simion Mehedintzi, profesor universitar, președintele congresului, a trimis, cu consentimentul congresului, următoarea telegramă Regelui Carol: „Adunați iarăși în congres, după evenimentele din 1913, cari au îngăduit rectificarea unei părți din hotărârile noastre, profesorii de geografie depun la picioarele tronului omagiul lor de respectuos devotament, împreună cu fâgăduială, că vor munci fără preget se ridice energia tineretului la înălțimea nevoilor istorice ale neamului”. S'a intrat apoi în ordinea de zi.

Fundațiunea Carol I. Astăzi, Vineri, se face în București inaugurarea noului palat al „Fundațiunei universitare Carol I.” Serbarea are un caracter cu totul academic.

¹ Nicolaescu p. 135: Roman, 1 Noemvrie 1475.

² „Historia Turchesea”, p. 81.

³ Iorga, „Lucruri noi despre Vlad Tepeș”, („Convorbiri literare”, 1901 p. 155); Thallóczy și Aldásy Magyarországi Melléklet a romániai oklevél-tára” Mon. Hung. H'ist. Diplom. 1265 Doc. din Buda Mart.

⁴ Fraknói, I, c. No. 229, p. 330.

⁵ Ibidem. No. 232, p. 334.

⁶ Fraknói, „Mátyás Király levelei”, I, No. 233,

p. 335.

⁷ Iorga, „Lucruri noi despre Vlad Tepeș”, în „Convorbiri lit.”, 1901, p. 160; Thallóczy și Aldásy, I, c.

Au fost invitați să iee parte la sebare: ministrii, profesorii universitari, membrii „Academiei Române”, înalții demnitari ai statului român și studenții universităților române din București și Iași.

Nou pod peste Dunăre. Un pod s'a hotărât de mult să se construiască peste Dunăre, pentru a lega România cu Serbia, și cheltuișile au fost votate din partea ambelor state interesate, iar arhitecți români și sârbi lucrează la compunerea planurilor. Acum vine știrea, că s'a ajuns la înțelegere și între guvernul bulgar și cel român, pentru a se mai construi un pod peste Dunăre, care să lege România cu Bulgaria. Podul se va construi la Ghîghev, în fața orașului românesc Corabia. El nu va avea nici o importanță strategică, ci va înlesni numai comunicarea între cele două state vecine. Ghîghev va fi legat prin o cale ferată cu Plevna.

Străinătate.

Din Albania. Telegramele sosite din capitala Albaniei spun, că ministrul de război albanez, Essad pașă, a avut un conflict cu principele Wilhelm, cu ocazia unei audiențe, și a părăsit palatul ca ministru demisionat. Imediat Essad pașă și-a adunat oamenii și a început să atace palatul principelui Wilhelm. S'a cerut ajutorul Italiei și al Austro-Ungariei, și trupele acestor state, cari se aflau pe vasele de război, împreună cu jandarmeria albaneză, au încunjurat casa lui Essad pașă și l-au silit să se predea. A fost apoi internat pe vaporul austro-ungar „Szigetvár”. Răscala a fost sufocată, iar Essad pașă va fi dat pe mâna judecătoriei statale.

Frim-ministrul albanez călătorește. Turkan-pașă, ministrul-președinte al Albaniei, a fost la Roma, de acolo a venit la Budapesta, apoi va merge la Berlin și la Petersburg, în misiune înaltă politică. În fața unui ziarist prim-ministrul albanez a declarat, că situația internă a statului pe care-l reprezintă face necesară călătoria sa prin Europa, pentru a lua înțelegere în mai multe chestii cu cabinetele tuturor marilor puteri. Spunea, că nu e nici o primejdie în Albania, unde numai în tr'o parte de țară e amenințată liniștea, care trebuie restabilită. Scopul principal al călătoriei sale pare a fi înființarea unei bănci naționale albaneze, cu ajutorul puterilor mari europene. Cu privire la apărarea țării Turkan-pașă a spus, că Albania își va forma trupe regulate, pentru că numai cu jandarmeria nu poate se menține ordinea internă. A asigurat pe toți prim-ministrul albanez, că populațiunea din Albania e credincioasă noului domnitor, pe care îl iubăște foarte mult.

Daneff se apără. În sobrania bulgară din Sofia a luat cuvântul festul ministrului-șef Daneff pentru a se apăra în contra gravelor învinuirii ce i s'au adus. A spus pe larg scopul alianței balcanice și a asigurat, că a fost cu totul strein politicii unei anumite puteri mari europene. El a făcut politică bulgară. Tratatul sârbo-bulgar nu era îndreptat în contra Austro-Ungariei. Nime nu s'a gândit la începerea unui război nou, în contra vreunei puteri mari europene, mai ales după războiul avut cu Turcia. A arătat, cum călătoria sa la Budapesta s'a făcut în interesul Serbiei, pentru a-i câștiga eșire la marea adriatică, și că de nerecunoștință s'a arătat Serbia, care s'a supus arbitrajului Rusiei. A atacat pe Greci, și și-a vărsat veninul și asupra României, care a stat la pândă, căutând pretext pentru a năvăli pe teritoriul bulgar, spre a slăbi Bulgaria. Pe scurt, toți sunt de vină, numai el singur nu, domnul Daneff!

Acord franco-italian-spaniol. Intre guvernele din Madrid, Paris și Roma se urmează de câțiva timp cu succes unele tratative, în vederea unui acord definitiv asupra acțiunii politice a celor trei mari puteri, Franța, Spania și Italia, în zonele coloniale din Africa. Acestui acord i se dă o importanță foarte mare. Un ziar italian scrie despre el următoarele: „Treia națiuni latine, — Franța, Spania și Italia, una alături de cealaltă, — lucrează în același timp la redășterea acelei Africe romane, care până mai ieri zăcea părăginită și sărăcită de zece veacuri de sălbătăcie, de sânge și de jaf, și care ajunsese a fi o amenințare necontenită pentru libertatea mărilor și a comerțului. Măntuirea Africii latine va fi una din operele cele mai mărețe ce le va vedea secolul al XX-lea. E firesc, ca în această operă măntuitoare cele trei mari puteri mediterane să lucreze mână în mână. În fața acestui spectacol mai este cineva care să proclame decăderea popoarelor latine?”

NOUȚĂȚI.

Boala Monarhului. Dela Viena vin știri liniștitoare și îmbucurătoare. Maiestatea Sa, Impăratul și Regele Francisc Iosif I, în scurtă vreme va fi deplin sănătos. Catarul a trecut aproape de tot, și medicii au permis Maiestății Sale să facă primblări și prin grădină.

Duel. Pentru o apostrofă făcută în delegațiunea maghiară, contele Tisza, prim-ministrul țării, a provocat la duel pe Rakovszky István, delegat și deputat în partidul popular. Duelul dat cu sabia a avut de urmare, că ambii duelanți au fost puțin răniți, contele Tisza la mână, Rakovszky la pantece. După duel ambii duelanți s'au dus la ședința plenară a delegațiunii ungare.

Sedință publică. Societatea de lectură „Andrei Șaguna” a elevilor din secțiunea pedagogică dela seminarul „Andrei” din Sibiu va ținea Duminică în 11 Mai st. v. la 5 ore d. e. în sala „Muzeului Asociațiunii” o sedință publică din prilejul aniversării de 25 ani dela moartea lui M. Eminescu, cu următorul program: 1. Flondor: *Somnoroase păserele*, cor de bărbați cu solo de bariton. 2. M. Eminescu: *Serisoarea I*, declamație de Ioan Vulcanu, ped. curs. IV. 3. *Fotzia lui M. Eminescu*, disertație de Vasile Voicu, ped. curs. IV 4. *Auzi...*! departe, cor de bărbați. 5. A. Vlașuță: *Lui Eminescu*, declamație de Ioanichie Zuchil, ped. curs. IV. 6. a) Marțian Negrea: *Legendă*, b) Beethoven: *Sonate D dur*, executate la violină de Marțian Negrea, ped. curs. III, acompaniat la pian de d-na *Veturia Ghibu*. 7. T. Popovici: *Doina*, solo de bariton, cu acompaniament de cor de bărbați.

O rectificare. «Românul» din Arad scrie în numărul de Mercuri al său că dl ministru de instrucție a scos din vigoare Absolutorile de cl. VI. a școlii populare în două limbi, și a impus și pentru școlile noastre atestate curat ungurești. Informația aceasta e greșită. Adevărat, că s'au scos din vigoare Absolutorile în textul stabilit acum câteva luni de dl ministru, dar ele au fost înlocuite cu altele, tot în două limbi, și mai bune decât cele scoase din vigoare.

În amintirea luptei dela Aspern. Regimentul de infanterie Nr. 31 din Sibiu a serbat astăzi, Vineri, aniversarea de 105 ani dela marea luptă întâmplată în 21 și 22 Maiu 1809 la Aspern. Soldații români au fost aduși cu muzica la catedrală, unde serviciul divin l'a oficiat domnul I. Ojoiu, profesor sem., care a rostit soldaților și o frumoasă cuvântare despre însemnătatea zilei.

Arhiducele Ludovic Victor, care este unicul frate răstător în viață al monarhului nostru, a implinit în 15 Mai vârsta de 72 de ani. Arhiducele trăiește de câțiva ani cu totul retras în castelul Kleheim dela Salzburg din Tirol.

Potop. În orașul Uioara și împrejurimea sa, ploile n'au încetat de două săptămâni. Valorile mari de apă au sălăț siminăturile din câmp și din grădini. În multe locuri apa a pătruns și în locuințele oamenilor. Mare jale pretutindeni.

Congres la Murăș Oșorheiu. Reuniunea hotelierilor și cărciumarilor din Ungaria a hotărât să-și țină congresul în 3 și 4 Iunie la Murăș Oșorheiu. Obiectul principal al congresului este proiectul de lege privitor la repausul duminical, care pretinde ca birturile să fie închise în zile de Duminică.

Examenul alegătorilor. Marti s'a ținut și în Sibiu examen cu cei ce s'au anunțat că vreau să dovedească că știu ceti și serie pentru a pute fi trecuți între alegători. S'au fost anunțat 21 de inși, cari toți au făcut examenul și au primit atestat despre prestarea lui. Dacă se vor anunța și alții, se va ține examen și cu ei.

Cinci deodată. Caz rar se anunță din clinică de nașteri dela Palermo. O țărăncă a născut cinci copii în același timp și toti 5 trăesc. Medicii cred, că atât mamă, cât și copilași vor rămânea în viață.

Nimic'rea muștelor. Apropiindu-se zilele călduroase, medicii englezi pornesc luptă împotriva muștelor, și anume, 125 de medici comunali au adresat o circulară, în care populațiunea Angliei este îndemnată să nimicească cu totdeănsul muștele atât de primejdioase pentru răspândirea multor boale.

Ofițeri japonezi în călătorie. O misiune militară din Japonia a sosit Sâmbătă la Budapesta. Misiunea, stătoare din un locotenent, un colonel, un subcolonel și un general, a rămas în capitală până Luni după amiază, când a plecat mai departe spre Belgradul Serbiei. Scopul călătoriei este studierea peninsulei balcanice.

Noua cameră turcească. Se serie din Constantinopol, că Vineri s'a deschis camera nouă, care stă din 245 de deputați (cuma cea veche avea 299 de membri). Cei 245 deputați reprezintă 95 sandjacuri. Numărul circumscripțiilor electorale a scăzut cu 54: atât au pierdut turcii în războaiele balcanice din urmă. După religione noii deputați ai parlamentului sunt: 209 mchamedani, 16 greco-ortodocși, 15 armeni ortodocși, 3 izraeliți, 1 catolic și 1 caldecatic, — sau: 209 mchamedani, 33 creștini și 3 izraeliți. — Senatul are 55 de membri stabili.

La fondul 20 de bani pentru cumpărarea unei case cu hală de vânzare pe sama meseriașilor sibieni, au mai dăruit: Ion Căndea, protopresbiter (Avrig), 60 bani; G. Baci, măsar, Marțian Negrea, dirigentul corului, Teodor Trifa, dir. școl. (Pianul inf.), Chirion Șerban, comers. (Săsași), câte 20 bani; Popovici Mondoc, inv. (Sebeșul sup.), Nic. Stoica, dir. școl. (Răchita), câte 40 bani; Vincentiu Grama, parch (Ravșor), Nic. Mohan, cul. tip. emeritat, Ioan Neagoe, spirital la semin. Nifon (București), câte 50 bani; Lazar Ico, inv. lăcătuș, 25 bani; Ion Cocoveanu, inv. măsar, 45 bani; Romul Morariu, inv. lăcătuș, 30 bani; Mihail Sinu, croitor și Constantin Dimian, protopresbiter (Brețcu), câte 1 cor. și Vic. Tordășianu, președint, 10 bani.

Serate de ale meseriașilor noștri.

Joi, la 30 Aprilie 1914, ținându-se a 4-a sedință literară (a 2-a festivă) a Reuniunii meseriașilor sibieni, prez dentul ei dl Tordășianu comunică faptul îmbucurător, că membrul Reuniunii dl Ilie Măgean, cul. tip., s'a legodit de fitoare soție pe zeloasa și deșteaptă coristă și diletantă a Reuniunii, pe d-șoara Elena Bordea, fiica membrului pe viață Nicolae Bordea, măstru cismar, aduce apoi calde mulțumite tuturor acolora cari au dăruit ouă roșii, cozonaci și bani, ce s'au împărțit de sf. Paști între 150 ucenici, din aceia, cari n'au avut fericirea a petrece sârbătorile împăratești la sioul cald al părinților. Dintre dăruitorii scoate la iveală pe d-nii George Jovin, Nic. Mărginean și Teodor Pleș, din Nădlac, cari, apreciând apelu Reuniunii, au contribuit și ei la bucuria ucenicilor cu 30 ouă roșii. Bucuria ucenicilor servescă drept cea mai înaltă răsplătă pentru toți cari au sârit în ajutorul Reuniunii la acest început de milostenie, bineplăcut oamenilor și lui D-zeu. Raportându-se la nezuințele, ce s'au dău pentru consolidarea clasei noastre de mijloc, aduce cuvinte de laudă meseriașilor din Reghinul-săsesc, celor din Șiria, din Făgăraș și cu deosebire celor din Lugoș, cari au înființat, în timpul din urmă, câte o Reuniune de meseriași, cu cari numărul Reuniunilor de acest fel a ajuns la 23. Încât pentru înmulțirea avutului Reuniunii, dl Tordășianu pune în vedere, că văduva regretatului cojozar Luca Dușe, d-na Maria Dușe n. Imbăruș, cu scop de a implini dorința din urmă a decedatului, va pune cu o sumă corăspunzătoare temeiul la „Legatul Luca Dușe pentru ajutorarea copiilor săraci din Șura-mare, aplicați la meserii, al Fondului Episcopului N. Popea pentru masa învățăcelilor meseriași”. De încheiere, binevențând numeroșii oaspeți îndeosebi pe d-nii: G. Hamsea, paroh în Brețcu, Miron Noșghia, inginer în Budapesta și Vasile Stoica, profesor la școala de fetițe, care a binevoit a-și oferi concursul prețios la serată, declară ședința deschisă.

Notarul Duca cetește sumarele ședințelor administrative. Corul seminarial, de sub conducerea dlui Socol, cântă cu însuflețire compoziția „Bine ați venit” și „Nu șaparele nu ș”.

Urcând într'aceea dl prof. V. Stoica tribună, ni a vorbit la inimă și cu multă îndoișoare despre dragostea dintre Eminescu și Veronica Micle. D-sa ne arată cum simpatia lor se dezvoltă treptat, până se prefăcu în adevărată patimă, izvor de opere artistice admirabile, dar totodată forță zdrobitoare de suflet. Influența aceasta nenorocită o avea cu atât mai vărtos iubirea lor, întrucât lor nu le era nici decum deschisă perspectiva unui viitor liniștit, — visul și scopul tuturor celor stăpâniți de acest sentiment, și apoi amândoi erau adevărate suflete de artist, sensibile peste măsură, lipsite de țărâ înfrânbrii, trecând deși ușor dintr'o extremitate într'alta. Cauzele sfârșitului dureros al acestei iubiri sunt parte externe, Imperjurările grele, în cari trăiau, fără nădejdea unei vieți liniștite și fericite, cari îi siliau astfel să se iubească — vorba Veronicii, — „fără condiție și fără scop”, —

și sunt parte interne: firile lor excesive și ultra-sensibile, individualitățile lor, cari nu se știau subordona, și ale căror urmări erau dese lor certe și chinuri reciproce. Dar cu toate acestea și unul și altul au fost adânc pătrunși de sentimentul acesta, care, oricât au fost de măștere întâmplările anilor din urmă ai vieții lor, și oricât s'ar părea, că iese la iveală contrarul, n'au putut fi înăbușite decât de puterea morții, care i-a răpît în același an pe amândoi. Acesta a fost subiectul conferenței. N'a fost un reasumat al cărții lui O. Minar, — ci o analiză a frământării lor sufletești făcută pe baza scrisorilor și poeziilor lor. —

Vii și nesfârșite aplauze au fost răsplata distinsului conferențiar. Intre ceialalti debutanți ai seratei s'au distins dl Ilie Bufnea cu „Achim filerul”, N. Joandrea cu poezia „Dor de călătorie”, d-șoara Elena Șoima, cântând la ceteră, d-șoara Vița Miclea, acompaniând la clavier pe dl Neagu, învățăcelul compactor Ioan Cosma cu „Peneș curcanul”, sodalul cumpănar Nic. Cojocariu cu bucata hazlie „Mărcurea la sană” și învățăcelul lăcătuș Simion Obăru cu poezia „Coloana” predată cu mult sentiment.

Ne-am apropiat binisor de ora 11, când după o frumoasă cântare corală și după distribuirea alor 15 broșuri folositoare, dl Tordășianu declarând ședința încheiată, ne-a invitat la cea a 5-a, din 28 Maiu n., pe când vom avea fericirea a auzi pe distinsul nostru artist, dl Ionel Crișanu, care ne va vorbi despre arta cântării.

„Invingătorul”.

Oficială.

On. oficii parohiale se îndatorează prin aceasta a îndeplini în mod conștientios dispozițiunile date în instrucția consistorială, Nr. 6025/1913 Ep., în cauza dării generale de cult (sidoxiei).

Acei domni parohi, cari nici în urma repetitelor urzorii n'au executat încă dispozițiunile cuprinse în punctul 9 al numitei instrucțiuni, sunt din nou și pentru ultima oară îndatorați a înainta numai de cât listele exacte ale restanțierilor cu darea generală de cult (sidoxii) pe anul 1913 și cel mult până la finea lunei August și cele din anul curent.

Deasemenea se îndatorează episcopii parohiale a administra de urgență la cassa arhidiecezană toate sumele încasate până acum sub titlul acestei dări.

Voci din public.

In atențiunea membrilor federației însoțirilor sâtești „Infrățirea”.

Consiliul de administrație al federației însoțirilor sâtești „Infrățirea”, intrunit azi în Sibiu în cauza înregistrării firmei, s'a ocupat între altele și cu eșirile dușmănoase ale „Revistei Economice” împotriva bărbaților de încredere ai federației și a hotărât:

Ia la cunoștință cu aprobare lămuririle date de prez dentul federației în „Telegraful Român” din 22 Aprilie a. c. printr'o scrisoare des h'asă către redactorul „Revistei Economice”. Respinge cu revoltă grosolanele atacuri personale ale susnumitei reviste, dar deocamdată nu s'ăsă, că ar fi de datorita sa să trote în polemici cu dânsa, din motivul, că aceasta revistă însăși are trebuință să-și lămurească pentru sine anumite principii privitoare la acțiunea cooperativă, apoi și din considerație, că redactorul ei a scoborit discuția la un nivel atât de inferior, unde nu poate fi urmat, fără a-și perde caracterul serioșității și demnității.

Declară mai departe, că bănuielile strecurate în publicitate cu privire la înființarea „Infrățirii” sunt scornituri rautăcioase.

Constată cu satisfacție, că atacurile prin care s'a intenționat, se pare, discreditarea „Infrățirii” îndată dela înființare, producând descurajare între membri și desorientare în public, au rămas fără efect. Urmarea a fost, că legăturile de înfrățire între membri s'au întărit, numărul acestora a sporit, iar orientările privitoare la prietenii cooperativei li s'au limpezit și mai mult.

Ca orientare pentru membri se aduce la cunoștință, că lucrările pentru înactivarea „Infrățirii” își urmează cursul normal.

Sibiu, 18 Maiu n. 1914.

Dr. V. Stan, I. B. Boiu, Dr. S. Dragomir, N. Iancu, V. Moșoiu, Tr. Petrișor, R. Platcu, Vincentiu Pop, E. Todoran, V. Tordășianu, N. Vidrighin.

